

מקור

מלאכת השירה

מועדים ומזלות (מאת עמנואל הרומי; הוצאת עמיחי; 143 עמ') עוד לפני 50 שנה היה אביו של עמנואל נובוגרבלסקי משלם לו שכר-סופרים עבור כל שיר שהיה מחבר. זה היה מעשה לא-חיוני. כי הילד, שגדל בינתיים ונודע יותר כעמנואל ינון הרומי, חשב שאם משלמים בשביל השיר, עליו להמשיך במלאכה.

עיטור ל"ארץ הצבי"
עברית — כן, שירה — לא

קובץ שיריו האחרון מוכיח כי הרומי אמנם יודע לכתוב עברית, אבל משירה הוא קצת רחוק. 41 שיריו, המסודרים לפי חודשי-השנה, הוא מכסה הרבה מאד. הוא כותב על הרצל ועל ביאליק, על חנוכיית-הפלא ועל "א באדר (יום תל-חי)" על ששת ימי בראשית ועל ארץ הצבי. הרומי גם נוהג לפי השיטה החדשה של כמה משוררים עבריים. הוא לא הסתפק בפירסום שיריו, אלא צירף אליהם עיטורים של צייר. אולי מתוך תקווה שמי שלא ייהנה מן השירים, ייהנה מן הציורים.

ימי החסידה הלבנה

שתי הספות (מאת מרים בוסקלה; גוטמן; הוצאת מחברות לספרות; 160 עמ'). באותם ימים רחוקים, לפני 60-70 שנה, כאשר היו נוסעים מזכרון-יעקב לחיפה משך שבע שעות, היה האגרונום יהודה בוסקלה מלך המושבה. הוא היה פקיד הברון (רוטשילד), שקיים את המושבה. שלא כפקיד-ברון במושבות אחרות היה בוסקלה, שהיה חבוש דרך קבע כובעי-פקק, טיפוס אהוד.

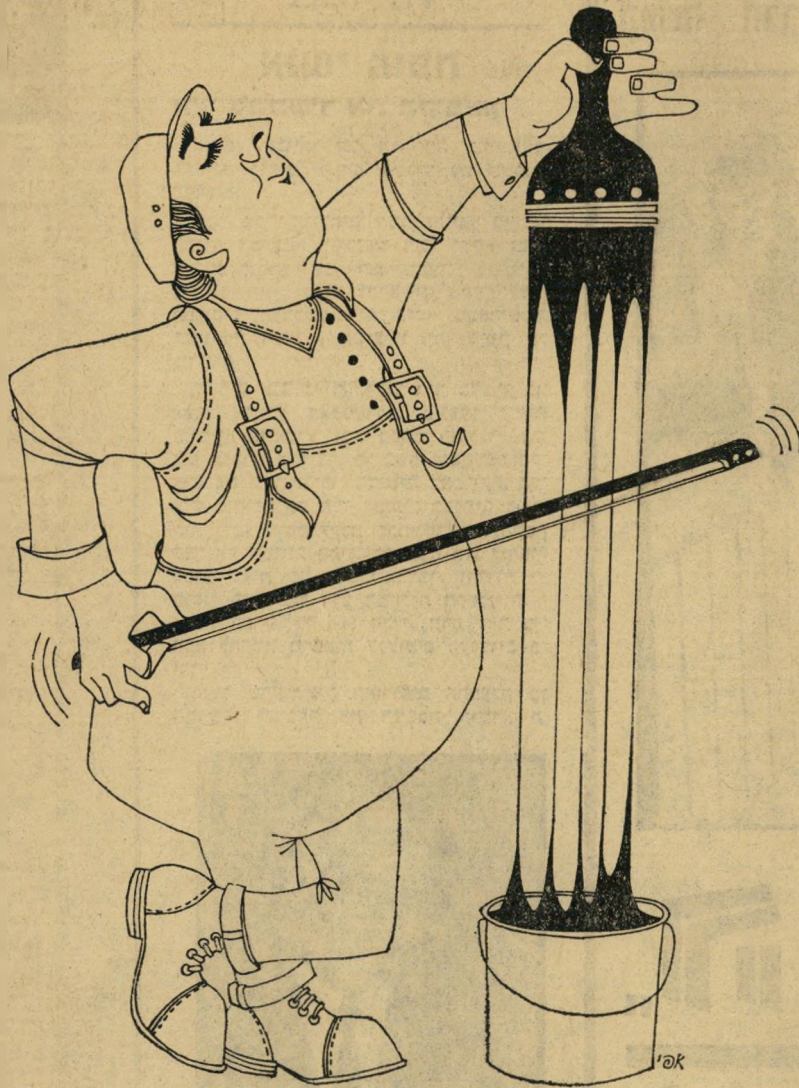
איריש וספניולית. שלושת בניו ו- שלוש בנותיו של בוסקלה נודעו במושבה, מסיבות מובנות, כנכדי הברון. אחת הי נכדות העלתה עכשיו זכרונות מבית אביה על הכתב.

אלה הם זכרונות מההחי של אותם ימים רחוקים ושקטים, כאשר הבת מארי גדלה בביתה המרווח בזכרון, בו דיברה, בערבוביה, אידיש וספניולית, רוסית וצרפתית, עברית וערבית.

הקישוט העיקרי של הבית היו שתי ספות. אחת היתה הספה האשכנזית ש- יוחדה לקרובי האם, אשכנזים מירושלים העתיקה, והשנייה היתה הספה הפראנקית, שיוחדה לקרובי האב, ספרדים יוצאי יפו. זה לא פגע בשלום הבית. כי כאשר רק האב והאם היו בבית הם היו יושבים שניהם על הספה הפראנקית.

הבקוק וצפניה. מארי, שהסבה יותר מאוחר את שמה למרים וכתה תמורת זאת בלעז ילדי השכנים, שלא יכלו לעכל את העובדה כי היא מעדיפה שם עברי על שם צרפתי (מרים, מרים — תפלי לים), מעלה מנכסי זכרונותיה אירועים וטיפוסים, קטעי-החי וציורופי-מקרים.

כמו המורה התמנהגי של המושבה, ש- החליט להעמיד 12 בנים דווקא. וזה כדי שיוכל לקרוא את שמותיהם על שמות תרי"עזר הנביאים הקטנים. הוא התחיל בהושע, המשיך בחבקוק, עבר לצפניה וכו'. טיפוס אחר, הבולט מתוך דפי הספר הנעים הזה, הוא יידו הערבי של אבי מרים, השייך של זרעיה, צאדק באשא, שהיה מספר לילדות האורחת על עלילות הגבורה של צלאח אל-דין, משקה אותה לבן עשוי מחלב תא, ונותן לה מתנות כובשות-לב, כאותה חסידה לבנה, שעוררה תשומת לב רבה בזכרון של ראשית המאה.

מלודיה של טמבור

לכינור ארבעה מיתרים. לגיטרה ששה. ל-אמולזין ו-סופרלק של טמבור שבעים ותשעה גוונים מוכנים לשימוש. ארבעים ושבעה גווני אמולזין לצביעה דקורטיבית ולהשלמה — שלושים ושניים הגוונים המרהיבים של סופרלק — לדלתות, חלונות וכל משטחי ברזל ועץ. סימפוזיה של גוונים! חבר לך מהם את המנגינה הערבה לעיניך. אינך צריך להיות וירטואוז. אמולזין ו-סופרלק מנגנים את עצמם. גמרת? הקירות והדלתות יפים למראה? אך זו עדיין אינה המנגינה כולה. גע בהם. הכל חלק כקטיפה ועם זאת הכל ממשיך "לנושם", ברוך, טמבור! — לנוי והידור:

30 שנות טמבור

שם לביטאון אילון

הוחקת שערות
לצמיתות

בליטה חלמית
ללא כאבים
באחריות מלאה

מרים הורי

רח' גאולה 11 תא טל. 54772

סרטים חדשים 8 מ"מ

שי —

מחזיק מפתחות — חנים

"קולורית"

אבן גבירול 66, טל. 231666, ת"א

"לריסה"

סלון לתסרוקות.

שד"ר מסריק 16, ת"א

חזרה מחו"ל! והביאה דוגמאות
חדשות ביותר של תספורות,
תסרוקות וצבעים.

מבחר של פאות וחלקי
שער התקבלו מחוץ-לארץ.